

نوروپاتی دیابتی چیست؟

نوروپاتی دیابتی نامی برای صدمات اعصاب مسی، مرکزی و فودکار می باشد. اعصاب مرکزی و مسی به شما کمک می کنند تا راه بروید و دنیای پیرامون خود را لمس کنید. چون پاها دور از مرکز بدن قرار دارند، لذا افتلال عملکرد اعصاب فودکار موجود در پاها را تمت عنوان " نوروپاتی ممیطی" می نامند. "نورو" به معنی اعصاب و "پاتی" به معنی "افتلال در عملکرد" می باشد. رشته های اعصاب بلند اولین شافه های عصبی هستند که آسیب می بینند، به همین دلیل علامت هایی مانند فارش، سوزش و کرفتی ابتدا در دست ها و پاها ظاهر می شود.

زمانی که اعصاب مرکزی آسیب می بیند عضلات پاها ضعیف می شوند، در نتیجه شکل پاها تغییر می کند. ممکن است انگشتان پاها حالت قوسی پیدا کنند. در این حالت بالشتک چربی بطرف دیگری منصرف می شود، بطوریکه پوست قسمت زیرین پاها نقش حفاظتی خود را از دست میدهند، سپس استخوان ها به پوست نزدیک تر شده و پینه ها را بوجود می آورند.

آسیب دیدگی اعصاب مسی باعث می شود که فرد نتواند درد را لمس کند، و در این مواقع پینه می تواند بدون آگاهی فرد تبدیل به یک زخم شود.

قند خون بالا احتمال ابتلا به افتلال عملکرد اعصاب را افزایش می دهد و با افزایش طول مدت ابتلا به دیابت، احتمال ابتلا به افتلال اعصاب بیشتر می شود.

چگونه می توان نوروپاتی دیابتی را تشخیص داد؟

اگر بیش از ۱۰ سال است که مبتلا به دیابت هستید و قند خون شما در این مدت بقبوی کنترل نشده است، به احتمال قوی برفی از علائم افتلال عملکرد اعصاب را دارید.

علائم نوروپاتی شامل:

- ضعف عضلانی
- کرفتی عضلانی
- کرفتی
- فارش
- مورمور شدن
- سوزش
- مساسیت بیش از اندازه

این علائم معمولاً در شب شدت پیدا می کنند. علت آن بقبوی مشخص نشده ولی به نظر می رسد به این علت باشد که افراد در طی روز طیف وسیعی از علامتهای مسی را در مورد چیزهایی که می بینند، می شوند و لمس می کنند دریافت می کنند و این علامت ها آنها را مشغول نگه داشته و توجه فرد را از علائم نوروپاتی منصرف می کند.

عوارض نوروپاتی

تغییر شکل پاها

نوروپاتی مسی به وضعیت مس در پاها اثر می گذارد. این نوع نوروپاتی موجب کرفتی و یا ایجاد درد در پاها می شود. اگر پاهای شما بی مس باشند شما اغلب نفواید توانست درد را در پاهای خود لمس کنید. در این صورت شما ممکن است بدون احساس درد، روی پای صدمه دیده راه بروید. پای شارکوت در اثر تغییر در سافتمان پا و بهم خوردن معماری استخوان ها، بوجود می آید. نامیه قوس پا، ممکن است پنهان تغییر شکل یابد که بیشتر شکل تمدب بعود بگیرد و تقعر طبیعی آن از بین برود.

تملیل عضلات

نوروپاتی مرکتی کارکرد عضلات را تمت تاثیر قرار داده، در نهایت عضلات تملیل می روند. بیماریانی که به مدت طولانی دیابت داشته اند و به عارضه نوروپاتی مرکتی مبتلا شده اند، ممکن است نیمی از توده عضلات پاهای خود را از دست بدهند. اگر عضلات پا بدرستی کار نکنند، عدم تعادل ایجاد می گردد و انگشتان پا از وضعیت طبیعی خود به طرف بیرون منصرف می شوند. این حالت " انگشت پکشی" نام دارد. زمانیکه انگشتان شما بطرف بالا مرکت می کنند، با فودشان بافت نرم را نیز به بالا می کشند. این حالت فشار وارده به قسمت زیرین پا را افزایش می دهد و در اثر همین فشار پینه ها و زخم ها شکل می گیرند. تغییر شکل های ذکر شده، مشکلاتی هستند که نوروپاتی ممیطی آنها را بوجود می آورد.

مرکز تحقیقاتی و درمانی دیابت یزد

نوروپاتی دیابتی

تهیه کننده:

دکتر مریم رشیدی

عدم تعادل

هنگام از دست دادن مس از پاها ، سیستم موقعیت یاب بدن نمی تواند پاسخ لازم را برای تشخیص ممل نهادن پاها دریافت کند. این مساله باعث می شود شغص تعادل خود را از دست بدهد. البته عدم تعادل در راه رفتن می تواند نشانه های سایر گرفتاری ها نیز باشد که ممکن است بسیار جدی باشند. اگر شما در مورد تعادل در راه رفتن مشکل دارید با متخصص اعصاب مشورت نمایید.

درمان

بهترین درمان ، مفظ قند خون در مد نزدیک به طبیعی است. تحقیقات نشان داده اند که مفظ قند خون در مد نزدیک به طبیعی ، از آسیب دیدن اعصاب پیشگیری کرده، در صورت ابتلا به آسیب دیدگی اعصاب از وفامت آن جلوگیری می کند. اگر شما به منظور کنترل قند خون استفاده از انسولین یا قرص های ضد دیابتی خوراکی را شروع کنید ، ممکن است تا زمانی که بدن شما به قند خون پایین عادت کند، دردهایتان کمی افزایش پیدا کند. نگران نباشید. بدن شما به زودی عادت خواهد کرد.

زخم پای دیابتی

افراد دیابتی که مبتلا به آسیب دیدگی اعصاب هستند در پاهای خود مس ندارند، ممکن است متوجه صدمه ، زخم و یا وجود نقاط تمت فشار در پاهای خود نشوند و همچنان به راه رفتن ادامه دهند. این امر موجب ایجاد زخم می شود.

مساسیت بیش از مد

در جریان آسیب دیدگی اعصاب ، پیام های عمیب زیادی می توانند در مسیر اعصاب به طرف بالا فرستاده شوند. یکی از این پیام ها می تواند مساسیت بیش از اندازه را ایجاد کند. در مورد برخی اشخاص این مساسیت چنان شدید است که کوچکترین تماس ملحفه با پای بیمار درد ایجاد می کند. اگر شما چنین حالتی دارید به منظور پیشگیری از تماس ملحفه با پاهایتان می توانید دافل رختخواب، در قسمت انتهایی یک ملقه و یا جعبه قرار دهید.

با این وجود ممکن است باز هم امساس نارامتی کنید. ممکن است پاهایتان بی مس شوند و نتوانید صدمه را مس کنید. بنابراین بهتر است روزانه پاهایتان را معاینه و مشاهده کنید و در صورت بروز مشکل در اولین فرصت به پزشک مراجعه کنید.